

преди всичко и разходитъ за българското културно дѣло, вършено предимно и масово отъ българските читалища. А ние днесъ стигнахме до парадокса — читалищните кина да отдѣлятъ отъ срѣдствата си за фонда на българските артисти!

Но когато искаме съдействието и материалната помощъ на държавата за читалищата въ България — защото смѣтаме, че това е съдействие и помощъ, които се дължатъ на българския културенъ напредъкъ — ние не бихме искали това да стане срещу независимостта и свободата на читалищата. Защото, лишатъ ли се читалищата отъ тѣхната независимостъ, тѣ неизбѣжно ще загубятъ сегашния си образъ, ще се простиатъ съ традицията за широка-обществено културна дейностъ, ще се бюрократизиратъ и обаянието имъ на народни читалища ще изчезне.

Когато искаме помощъта и съдействието на държавата, ние въ сѫщностъ искаме една справедлива и достойна оценка за читалищното дѣло у насъ отъ ония, които по длѣжностъ трѣбва да следятъ и подпомагатъ развоя на българската култура и просвѣта.

Нека отбележимъ накрай, че политиката на централизация е по-грѣшна. Не е достатъчно да имаме въ София Народенъ театъръ, Народна опера, музей, университети, писатели, учени и пр. за да считаме съ това, че дѣлото на българската култура е на високо ниво и въ възходъ. Културните придобивки трѣбва, доколкото има възможностъ за това, да бѫдатъ достояние за всички градове и села, за цѣлия народъ, защото само тогава се постига и общия културенъ уровеньъ. По тая причина се налага и една децентрализация, която би донесла много повече, отколкото се предполага.

Преди 25 години прозорливи читалищни дейци, схващайки голѣмoto значение на българското читалище, целейки да внесатъ единство въ читалищната дейностъ и да изтѣкнатъ културната роля, предоставена на българското читалище, основаха Върховния читалищенъ съюзъ. За изяснение на задачите въ тая статия, за запазване на българското читалище, за организиране на българските читалища въ здравъ и силенъ културенъ факторъ, за разпространение на знания, просвѣта и култура, за материалното заздравяване и за всестранния напредъкъ на читалищата, Върховния читалищенъ съюзъ е полагалъ завидни усилия и е постигналъ добри резултати. Да се надѣваме, че тая негова дейностъ ще продължи въ по-усиленъ темпъ и че като предна своя задача Съюзътъ ще си постави за цель — българското читалище да бѫде оценено по достойнство.

Д, Гимиджийски